

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 30 юни 2014 г. — Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA)/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Дело C-309/14)

(2014/C 339/02)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL),

Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA)

Ответник: Presidenza del Consiglio dei Ministri,

Ministero dell'Interno,

Ministero dell'Economia e delle Finanze

Преюдициални въпроси

Принципите, определени в Директива 2003/109/ЕО на Съвета⁽¹⁾ с последващи изменения и допълнения, допускат ли национална правна уредба, като съдържащата се в член 5, алинея 2-та от Законодателен декрет № 286 от 25 юли 1998 г. в частта, в която се предвижда, че [„] при подаване на молба за издаване и подновяване на разрешението за престой се внася такса, чийто размер се определя в границите от минимум 80 EUR до максимум 200 EUR с Декрет на Ministro dell'economia e delle finanze, съгласуван с Ministro dell'interno, в който се определят и условията и редът за внасяне на таксата [...]“, като по този начин определя минимален размер на таксата, равен на почти 8 пъти сумата за издаване на национална карта за самоличност.

⁽¹⁾ Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (ОВ L 16, стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 225).

Преюдициално запитване от Krajowa Izba Odwoławcza (Полша), постъпило на 7 юли 2014 г. — PARTNER Apelski Dariusz/Zarząd Oczyszczania Miasta

(Дело C-324/14)

(2014/C 339/03)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Krajowa Izba Odwoławcza

Страни в главното производство

Жалбоподател: PARTNER Apelski Dariusz

Ответник: Zarząd Oczyszczania Miasta

Преюдициални въпроси

- 1) Член 48, параграф 3 във връзка с член 2 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги⁽¹⁾ (наричана по-нататък „Директива 2004/18/ЕО“) следва ли да се тълкува в смисъл, че като допуска икономически оператор да разчита на възможностите на други образувания „когато това е приложимо“, обхваща всички случаи, когато съответният икономически оператор не разполага с изискваната от възлагащия орган компетентност и би желал да използва възможностите на други образувания? Или следва да се тълкува, че като предвижда, че икономическият оператор може да разчита на възможностите на други образувания, „когато това е приложимо“, налага ограничение използването на тази възможност в рамките на доказването на компетентността му в хода на процедура по възлагане на обществена поръчка да бъде само по изключение, а не като правило?
- 2) Член 48, параграф 3 във връзка с член 2 от Директива 2004/18/ЕО следва ли да се тълкува в смисъл, че разчитането от икономически оператор на възможностите на други образувания „независимо от правното естество на връзките помежду им“, както и че същите ще предоставят на негово разположение „необходимите ресурси“ означава, че при изпълнението на поръчката икономическият оператор може въобще да няма или да има слаби и неопределени връзки с тези образувания, тоест може да изпълни самостоятелно поръчката, или че участието на другото образувание може да се изразява само в „съветване“, „консултиране“, „обучение“ и др.? Или член 48, параграф 3 от Директива 2004/18/ЕО следва да се тълкува в смисъл, че другото образувание, на чиито възможности разчита икономическият оператор, трябва действително и лично да изпълни поръчката съгласно декларираните му възможности?
- 3) Член 48, параграф 3 във връзка с член 2 от Директива 2004/18/ЕО следва ли да се тълкува в смисъл, че икономически оператор, чийто опит е по-ограничен от този, който би желал да докаже пред възлагащия орган (например не е достатъчен, за да може да подаде оферта за изпълнението на цялата поръчка), може в допълнение да разчита на възможностите на други образувания, за да подобри шансовете си в процедурата по възлагане на обществената поръчка?
- 4) Член 48, параграф 3 във връзка с член 2 от Директива 2004/18/ЕО следва ли да се тълкува в смисъл, че в обявлението за обществената поръчка или в спецификацията възлагащият орган може (или дори е задължен) да определи принципите, съгласно които икономическият оператор може да разчита на възможностите на други образувания, например по какъв начин другото образувание трябва да участва в изпълнението на поръчката, как компетентностите на икономическия оператор и на другото образувание могат да бъдат обвързани и дали другото образувание носи солидарна отговорност с икономическия оператор за надлежното изпълнение на поръчката до обхвата, до който последният разчита на възможностите му?
- 5) Принципът на равно третиране и на недопускане на дискриминация на икономическите оператори, установен в член 2 от Директива 2004/18/ЕО, допуска ли да се разчита на възможностите на друго образувание по смисъла на член 48, параграф 3 от Директивата при обединяване на възможностите на две или повече образувания, които не отговарят на изискванията на възлагащия орган по отношение на компетентността и опита?
- 6) Принципът на равно третиране и недопускане на дискриминация на икономическите оператори, установен в член 2 от Директива 2004/18/ЕО, допуска ли тълкуване на член 44 и член 48, параграф 3 от Директива 2004/18/ЕО в смисъл, че изискванията на възлагащия орган за участие в процедурата за възлагане на обществена поръчка могат да бъдат изпълнени единствено формално и без оглед на действителните възможности на икономическия оператор?
- 7) Когато е разрешено подаване на оферти за части от поръчката, принципът на равно третиране и на недопускане на дискриминация на икономическите оператори, установен в член 2 от Директива 2004/18/ЕО, допуска ли след самото подаване на офертите, например с оглед допълване и уточняване на документацията, икономическият оператор да посочи за коя част от поръчката се отнасят представените от него доказателства относно свързаното с ресурсите условие за участие в процедурата?
- 8) Принципът на равно третиране и на недопускане на дискриминация на икономическите оператори, както и принципът на прозрачност, установени в член 2 от Директива 2004/18/ЕО, допускат ли процедура за възлагане на обществена поръчка да бъде отменена и да се проведе по същество неправомерен електронен търг, при който например не всички подали допустими оферти икономически оператори са поканени да участват?
- 9) Принципът на равно третиране и на недопускане на дискриминация на икономическите оператори, както и принципът на прозрачност, установени в член 2 от Директива 2004/18/ЕО, допускат ли възлагане на обществена поръчка на икономически оператор, чиято оферта е избрана след провеждането на такъв търг, без същият да бъде повторен, при което не може да бъде установено дали евентуално участие на невзет предвид икономически оператор не би довело до различен резултат?

- 10) Допустимо ли е разпоредби от Директива 2004/18/ЕО да се тълкуват с оглед разпоредбите и съображенията на Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО, въпреки че срокът за транспонирането ѝ все още не е изтекъл, доколкото разкриват някои предположения и намерения на законодателя на Европейския съюз и не противоречат на разпоредбите на Директива 2004/18/ЕО?

(¹) ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116.

Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 7 юли 2014 г. — Verein für Konsumenteninformation/A1 Telekom Austria AG

(Дело С-326/14)

(2014/С 339/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Verein für Konsumenteninformation

Ответник: A1 Telekom Austria AG

Преюдициални въпроси

Следва ли правото на абонатите по член 20, параграф 2 от Директивата за универсалната услуга (¹) — да прекратяват договорите едностранно и без неустойки „при получаване на предизвестие за изменения в договорните условия“ — да бъде предвидено и в случай на актуализация на цените съгласно договорните клаузи, уговорени още при сключването на съответните договори, съгласно които клаузи за в бъдеще цените ще бъдат актуализирани (повишавани/намалявани) в съответствие с промените на обективен индекс на потребителските цени, отразяващ измененията в покупателната способност на парите?

(¹) Директива 2009/136/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година за изменение на Директива 2002/22/ЕО относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги, Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации и Регламент (ЕО) № 2006/2004 за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите (ОВ L 337, стр. 11).

Преюдициално запитване от Court of Session, Шотландия (Обединено кралство), постъпило на 8 юли 2014 г. — The Scotch Whisky Association и др./The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland

(Дело С-333/14)

(2014/С 339/05)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Session, Шотландия

Страни в главното производство

Жалбоподатели: The Scotch Whisky Association и др.

Ответници: The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland